

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא הרי השור כהרי המבעה.												■
מאי קאמר?												▲
הכי קאמר: לכתוב רחמנא חדא ותיתי אידך מיניה דדר אמר: חדא מחדא לא אתיא.	רב זביד משמיה דרבא:											!
ולא זה וזה שיש בהן רוח חיים.												■
מאי קאמר?												▲
הכי קאמר: לכתוב רחמנא תרתי ותיתי אידך מיניה דדר אמר: חדא מתרתי לא אתי.	רב משרשיא משמיה דרבא:											!
וכולהו כי שדית בור ביניהו, אתיא כולהו במה הצד לבר מקרן, משום דאיכא למיפרך: מה לכולהו שכן מועדין מתחילתן ולמאן דאמר: אדרבה, קרן עדיפא שכוונתו להזיק, אפילו קרן נמי אתיא.	רבא:											■
אלא למאי הלכתא כתבינהו רחמנא? להלכותיהן:	[רבא]											■
קרן - לחלק בין תמה למועדת												■
שן ורגל - לפטרן ברשות הרבים												■
בור - לפטור בו את הכלים												■
ולרבי יהודה דמחייב על נזקי כלים בבור												ז
לפטור בו את האדם												!
אדם - לחייבו בארבעה דברים												■
אש - לפטור בו את הטמון												■
ולרבי יהודה דמחייב על נזקי טמון באש, לאתויי מאי?												ז
לאתויי ליחכה נירו וסכסכה אבניו.												!
הצד השוה שבהן.												■
לאתויי מאי?												▲
לאתויי אבנו סכינא ומשאוי שהניחן בראש גגו ונפלו ברוח מצויה והזיקו.	אביי:											!
היכי דמי?												▲
אי בהדי דקא אזלי קא מזקי												!
היינו אש מאי שנא אש? דכה אחר מעורב בו וממונך ושמירתו עליך, הני נמי כה אחר מעורב בהן וממונך ושמירתו עליך												ז
ואלא בתר דניחוי												!
אי דאפקרינהו												!
בין לרב בין לשמואל היינו בוך מאי שנא בור? שכן תחילת עשייתו לנזק וממונך ושמירתן עליך, הני נמי תחילת עשייתן לנזק וממונך ושמירתן עליך												ז
אלא דלא אפקרינהו												!
לשמואל דאמר כולם מבורו למדנו, היינו בוך												ז
לעולם דאפקרינהו, ולא דמו לבור, מה לבור שכן אין כה אחר מעורב בו, תאמר בהני שכה אחר מעורב בהן?												!
אש תוכיח												ז
מה לאש שכן דרכו לילך ולהזיק												!
בור תוכיח												ז

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קשיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
וחזר הדין.												!	
לאתויי בור המתנגלגל ברגלי אדם וברגלי בהמה.	רבא:											!	◇
ה"ד?												^	
אי דאפקרינהו												!	
בין לרב בין לשמואל היינו בוך מאי שנא בור? שכן תחילת עשייתו לנזק ושמירתו עליך, הני נמי תחילת עשייתן לנזק ושמירתן עליך.												ז	
אלא דלא אפקרינהו												!	
לשמואל דאמר כולם מבורו למדנו, היינו בוך												ז	
לעולם דאפקרינהו, ולא דמי לבור, מה לבור שכן מעשיו גרמו לו, תאמר בהני שאין מעשיו גרמו לו?												!	◇
שור יוכיח												ז	
מה לשור שכן דרכו לילך ולהזיק												!	◇
בור תוכיח												ז	◇
וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה.												!	
לאתויי הא דתניא	רב אדא בר אבהו:											!	◇
כל אלו שאמרו: פותקין ביבותיהן וגורפין מערותיהן, בימות החמה אין להם רשות, בימות הגשמים יש להם רשות, אע"פ שברשות, אם הזיקו - חייבים לשלם.	[תניא]											!	◇
היכי דמי?												^	
אי בהדי דקאזלי מזקי												!	
כחו הוא												ז	
אלא בתר דנייח												!	
היכי דמי?												^	
אי דאפקרינהו												!	
בין לרב בין לשמואל היינו בוך מ"ש בור? דתחילת עשייתו לנזק וממונך ושמירתו עליך, הני נמי תחילת עשייתן לנזק וממונך ושמירתן עליך.												ז	
אלא דלא אפקרינהו												!	
לשמואל דאמר כולם מבורו למדנו, היינו בוך												ז	
לעולם דאפקרינהו, ולא דמי לבור, מה לבור שכן שלא ברשות, תאמר בהני דברשות?												!	◇
שור יוכיח												ז	
מה לשור שכן דרכו לילך ולהזיק												!	◇
בור תוכיח												ז	◇
וחזר הדין.												!	
לאתויי הא דתנן:	רבינא:											!	◇
הכותל והאילן שנפלו לרה"ר והזיקו - פטור מלשלם נתנו לו זמן לקוץ את האילן ולסתור את הכותל, ונפלו בתוך הזמן והזיקו - פטור, לאחר הזמן - חייב.	[תנן]											!	◇
היכי דמי?												^	
אי דאפקרה												!	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
בין לרב בין לשמואל היינו בוך מאי שנא בור? דהזיק מצוי ושמירתו עליך, הני נמי הזיקן מצוי ושמירתן עליך												ז			
אי דלא אפקרינהו												!			
לשמואל דאמר כולם מבורו למדנו, היינו בוך												ז			
לעולם דאפקרינהו, ולא דמי לבור, מה לבור שכן תחילת עשייתו לנזק?												!	◇		
שור יוכיח												ז			
מה לשור שכן דרכו לילך ולהזיק												!	◇		
בור תוכיח												ז			
וחזר הדין.												!	◇		
כשהזיק חב המזיק.													■	<	
חב המזיק, חייב המזיק מיבעי ליה													ז		
האי תנא ירושלמי הוא, דתני לישנא קלילא.	רב יהודה אמר רב:												!	◇	
לשלם תשלומי נזק.														■	<
(שמות כ"ב) מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם - מיטב שדהו של נזק ומיטב כרמו של נזק, דברי רבי ישמעאל	ת"ר: [ר' ישמעאל]													◇	■
לא בא הכתוב אלא לגבות לנזקין מן העידית, וק"ו להקדש	ר' עקיבא:													◇	■
ור' ישמעאל, אכל שמינה משלם שמינה, אכל כחושה משלם שמינה?													ז		
הכא במאי עסקינן - כגון שאכל ערוגה בין הערוגות, ולא ידעינן אי כחושה אכל אי שמינה אכל, דמשלם שמינה.	רב אידי בר אבין:													!	
ומה אילו ידעינן דכחושה אכל - לא משלם אלא כחושה, השתא דלא ידעינן אי כחושה אכל אי שמינה אכל - משלם שמינה? המוציא מחבירו עליו הראיה	רבא:												ז		
הכא במאי עסקינן - כגון שהיתה עידית דניזק כיבורית דמזיק, ובהא פליגי	אלא אמר רב אחא בר יעקב:													!	◇
בדניזק שיימינן	רבי ישמעאל סבר:												!	■	◇
בדמזיק שיימינן.	ורבי עקיבא סבר:												!	■	◇
מ"ט דרבי ישמעאל?													^		
נאמר שדה למטה ונאמר שדה למעלה, מה שדה האמור למעלה דניזק, אף שדה האמור למטה דניזק.	[ר' ישמעאל]													!	◇
ורבי עקיבא?														^	
מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם דהאיך דקא משלם.	[ר' עקיבא]													!	◇
ורבי ישמעאל?													ז		
אהני גזרה שוה ואהני קרא, אהני גזרה שוה - כדקאמינא, אהני קרא - כגון דאית ליה למזיק עידית וזיבורית ועידית לניזק, וזיבורית דמזיק לא שויא כעידית דניזק, דמשלם ליה ממיטב דידיה, דלא מצי אמר ליה תא את גבי מזיבורית, אלא גבי ממיטב.														!	
לא בא הכתוב אלא לגבות לנזקין מן העידית, וקל וחומר להקדש.	ר' עקיבא:													■	◇
מאי קל וחומר להקדש?														^	
אילימא דנגח תורא דידן לתורא דהקדש														!	
(שמות כ"א) שור רעהו אמר רחמנא - ולא שור של הקדש													ז		
אלא לאומר הרי עלי מנה לבדק הבית, דאתי גזבר ושקיל מעידית														!	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא יהא אלא בעל חוב, ובעל חוב בבינונית												⚡	◇
וכי תימא, סבר ר"ע: כל בעל חוב נמי בעידית												!	
איכא למיפריך: מה לבעל חוב שכן יפה כחו בנזקין, תאמר בהקדש שהורע כחו בנזקין?												⚡	
לעולם דנגח תורא דידן לתורא דהקדש, ודקא קשיא לך: שור רעהו אמר רחמנא - ולא שור של הקדש ר"ע סבר לה כר"ש בן מנסיא													⚡
שור של הקדש שנגח שור של הדיוט - פטור, שור של הדיוט שנגח שור של הקדש, בין תם בין מועד - משלם נזק שלם.	דתניא, ר"ש בן מנסיא:												⚡
אי הכי, ר' ישמעאל ור"ע ממאי דבעידית דניזק וזיבורית דמזיק פליגי? דלמא דכ"ע דבניזק שיימינן, והכא בפלוגתא דר"ש בן מנסיא ורבנן קמפלגי, ר"ע סבר כר"ש בן מנסיא, ור' ישמעאל סבר כרבנן													⚡
א"כ, מאי לא בא הכתוב?													⚡
ועוד, מאי ק"ו להקדש?													⚡
ועוד, הא אמר רב אשי, תניא בהדיא:	[רב אשי]												⚡
(שמות כ"ב) מיטב שדהו מיטב כרמו ישלם - מיטב שדהו של ניזק ומיטב כרמו של ניזק, דברי רבי ישמעאל	[תניא-ר' ישמעאל:]												⚡
מיטב שדהו של מזיק ומיטב כרמו של מזיק.	ר' עקיבא:												⚡
כתיב: מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם, מיטב אין, מידי אחרינא לא	רמי ליה אביי לרבא:												⚡
(שמות כ"א) ישיב - לרבות שוה כסף ואפילו סובין	והתניא:												⚡
לא קשיא: כאן מדעתו, כאן בעל כרחו.													⚡
דיקא נמי, דכתיב ישלם, בעל כרחו.	עולא בריה דרב עילאי:												⚡
מי כתיב ישולם? ישלם כתיב, מדעתו משמע	א"ל אביי:												⚡
כדמר [רבה]	אלא אמר אביי:												⚡
הרי שהיו לו בתים שדות וכרמים, ואינו מוצא למוכרן - מאכילין אותו מעשר עני עד מחצה	דתניא:												⚡
היכי דמי?	והוי בה מר [רבה]:												⚡
אי הוול ארעתא דכ"ע ודידיה נמי זל בהדיהו													⚡
אפילו טובא נמי ליספי ליה, דהא זול דכ"ע נמן													⚡
אלא דאוקיר ארעתא דכולי עלמא, ודידיה אידי דעייל ונפיק אזווי זל ארעיה													⚡
אפילו פורתא נמי לא ליספו ליה													⚡
לא צריכא, דביומי ניסן יקרא ארעתא וביומי תשרי זל ארעתא, דכ"ע נטרי עד ניסן ומזבני, והאי הואיל ואצטריכא ליה זווי זבין כדהשתא, עד פלגא אורחיה למיזל, טפי לאו אורחיה למיזל	ואמר מר [רבה] עלה:												⚡
והכא נמי גבי נזקין, דיניה בעידית, ואי א"ל איהו: הב לי בינונית טפי פורתא, א"ל: אי שקלת כדינך שקול כדהשתא, ואי לא - שקול כיוקרא דלקמיה.													⚡
א"כ, הורעת כחן של נזקין אצל בינונית וזיבורית, דרחמנא אמר ממיטב, ואת אמרת מבינונית וזיבורית נמי לא	מתקוף לה רב אחא בר יעקב:												⚡
אי איכא לדמויי - לב"ח מדמינן ליה, בעל חוב דיניה בבינונית, ואי א"ל: הב לי זיבורית טפי פורתא, א"ל: אי שקלת כדינך שקול כדהשתא, ואי לא - שקול כי יוקרא דלקמיה.	אלא אמר רב אחא בר יעקב:												⚡
א"כ, נעלת דלת בפני לויך, דא"ל: אילו הווי לי זווי הווי שקלי כדהשתא, השתא דזווי גבך אשקול כיוקרא דלקמיה?	מתקוף לה רב אחא בריה דרב איקא:												⚡
אי איכא לדמויי - לכתובת אשה מדמינן, דהא כתובת אשה דינה בזיבורית, ואי אמרה ליה איהו: הב לי בינונית בציר פורתא, אמר לה: אי שקלת כדינך שקול כדהשתא, ואי לא - שקול כיוקרא דלקמיה.	אלא אמר רב אחא בריה דרב איקא:												⚡

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מכל מקום קשיא												⚡	◇	
כל דיהיב ליה - ממיטב ליתיב ליה.	רבא:											!	◇	
והא מיטב שדהו כתיב												⚡		
כל מילי מיטב הוא, דאי לא מזדבן הכא מזדבן במתא אחריתי, לבר מארעא דליתיב ליה ממיטב, כי היכי דלקפוץ עלה זבינא.	אלא, כי אתא רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע מבי רב, פרשוה:											!	◇	
כשהן שמין, בשלו הן שמין או בשל עולם הן שמין? אליבא דרבי ישמעאל לא תבעי לך, דאמר בדניזק שיימינן, כי תבעי לך - אליבא דרבי עקיבא, דאמר בדמזיק שיימינן, מאי? מיטב - שדהו אמר רחמנא למעוטי דניזק, או דלמא למעוטי דעלמא נמי?	בעא מיניה רב שמואל בר אבא מאקרוניא מרבי אבא:												^	◇
רחמנא אמר מיטב שדהו, ואת אמרת בשל עולם הן שמין.	אמר ליה: [רבי אבא]												!	◇
אין לו אלא עידית - כולם גובין מן העידית, בינונית - כולם גובין בינונית, זיבורית - כולם גובין זיבורית	איתיביה:												⚡	◇
היו לו עידית ובינונית וזיבורית - נזקין בעידית, ובעל חוב בבינונית, וכתובת אשה בזיבורית													⚡	◇
עידית ובינונית - נזקין בעידית, ב"ח וכתובת אשה בבינונית													⚡	◇
בינונית וזיבורית - נזקין ובעל חוב בבינונית, וכתובת אשה בזיבורית													⚡	◇
עידית וזיבורית - נזקין בעידית, ובעל חוב וכתובת אשה בזיבורית													⚡	◇
בינונית וזיבורית - נזקין וב"ח בבינונית, וכתובת אשה בזיבורית	קתני מיהא מציעא:												⚡	◇
ואי אמרת בשלו הן שמין, תעשה בינונית שלו כעידית וידחה ב"ח אצל זיבורית													⚡	
הכא במאי עסקינן - כגון שהיתה לו עידית ומכרה.													!	◇
כגון שהיתה לו עידית ומכרה.	וכן א"ר חסדא:												!	
הכי נמי מסתברא													■	
בינונית וזיבורית - נזקין בבינונית, ב"ח וכתובת אשה בזיבורית	מדקתני אחרית:												■	
קשיין אהדדי													⚡	
אלא לאו ש"מ: כאן שהיתה לו עידית ומכרה, כאן שלא היתה לו עידית ומכרה.													!	
ואי בעית אימא: אידי ואידי שלא היתה לו עידית ומכרה, ולא קשיא: הא דשויא בינונית שלו כעידית דעלמא, וכאן דלא שויא בינונית שלו כעידית דעלמא.													!	◇
ואב"א: אידי ואידי כגון שהיתה בינונית שלו כבינונית דעלמא, והכא בהא פליגי,													!	◇
בשלו הן שמין	מ"ס:												!	◇
בשל עולם הן שמין.	ומ"ס:												!	◇
בדעולא פליגי,	רבינא:												!	◇
דבר תורה ב"ח בזיבורית, שנאמר: (דברים כ"ד) בחוץ תעמוד והאיש אשר אתה נושה בו יוציא אליך את העבט החוצה, מה דרכו של אדם להוציא לחוץ? פחות שבכלים, ומה טעם אמרו ב"ח בבינונית? כדי שלא תנעול דלת בפני לויך,	דאמר עולא:												!	◇
אית ליה תקנתא דעולא	מר:												!	◇
לית ליה תקנתא דעולא.	ומר:												!	◇
מכר לאחד או לשלשה בני אדם כאחד - כולן נכנסו תחת הבעלים, בזה אחר זה - כולן גובין מן האחרון, אין לו - גובה משלפניו, אין לו - גובה משלפני פניו.	ת"ר:												■	◇
מכרן לאחד היכי דמי?													^	
אילימא בבת אחת													!	
השתא לשלשה דאיכא למימר חד מינייהו קדים, אמרת כולן נכנסו תחת הבעלים, מכרן לאחד מיבעיא?													⚡	

<p>♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator																				
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
אלא פשיטא בזה אחר זה																						ת.
ומ"ש שלשה? דכל חד וחד אמר ליה: הנחתי לך מקום לגבות ממנו, האי נמי אכל חד וחד לימא ליה: הנחתי לך מקום לגבות ממנו																						ת.
הכא במאי עסקינן - כגון שלקח עידית באחרונה.																						ת.
כגון שלקח עידית באחרונה.	וכן אמר רב ששת:																					ת.
אי הכי, ליתו כולהו וליגבו מעדיית																						ת.
משום דאמר להו: אי שתקיתו ושקליתו כדיניכו - שקליתו, ואי לא - מהדרנא שטרא דויבורית למריה ושקליתו כולכו מזיבורית.																						ת.
אי הכי, בנזקין נמי נימא הכן? אלא הכא במאי עסקינן - ביתמי דלאו בני פרעון נינהו, ושיעבודא דיליה עליה דידיה רמיא, הלכך ליכא למימר הכי.																						ת.
אלא, משום דאמר להו: טעמא מאי אמור רבנן אין נפרעין מנכסין משועבדים במקום שיש בני חורין?																						ת.
כל האומר אי אפשי בתקנת חכמים כגון זו - שומעין לו.	דאמר רבא:																					ת.
מאי כגון זו?																						ת.
כדרב הונא																						ת.
יכולה אשה שתאמר לבעלה איני ניזונית ואיני עושה.	דאמר רב הונא:																					ת.
פשיטא, מכר לוקח בינונית וזיבורית ושייר עידית לפניו, ליתו כולהו וליגבו מעדיית, דהא אחרונה היא, ובינונית וזיבורית ליתנהו גביה דמצי למימר להו: גבו מבינונית וזיבורית דלא ניחא לי בתקנתא דרבנן, אבל מכר עידית ושייר בינונית וזיבורית, מאי?																						ת.
אתו כולהו גבו מעדיית	סבר אביי למימר:																					ת.
מה מכר ראשון לשני כל זכות שתבא לידו, וכיון דאילו אתו גבי לוקח ראשון מצי אגבי להו מבינונית וזיבורית, ואע"פ דכי זבני בינונית וזיבורית אכתי עידית בני חורין הואי, ואין נפרעין מנכסים משועבדים כל זמן דאיכא בני חורין, מצי א"ל: לא ניחא לי בהאי תקנה, לוקח שני נמי מצי א"ל: גבי בינונית וזיבורית, דכי זבין לוקח שני, אדעתא דכל זכותא דה"ל לראשון בגוה זבין.	א"ל רבא:																					ת.
ראובן שמכר כל שדותיו לשמעון, והלך שמעון ומכר שדה אחת ללוי, ובא ב"ח דראובן, רצה - מזה גובה, רצה - מזה גובה. ולא אמרן אלא דזבן בינונית, אבל זבן עידית וזיבורית - לא, דא"ל: להכי דייקי זבני עידית וזיבורית, ארעא דלא חזיא לך. ואפילו זבן בינונית נמי - לא אמרן אלא דלא שייר בינונית דכוותיה, דלא מצי א"ל: הנחתי לך מקום לגבי שמעון, אבל שייר בינונית דכוותיה גבי שמעון - לא גבי מיניה, דמצי א"ל: הנחתי לך מקום לגבות ממנו.	רבא:																					ת.
ראובן שמכר שדה לשמעון באחריות, ואתא ב"ח דראובן וטרף משמעון, דינא הוא דאזיל ראובן ומשתעי דינא בהדיה, ולא מצי א"ל: לאו בעל דברים דידי את, דאמר ליה: אי מפקת מיניה עלי הדר.	אביי:																					ת.
אפילו שלא באחריות נמי, דא"ל: לא ניחא לי דתהוי לשמעון תרעומת עלי.	ואיכא דאמרי:																					ת.
ראובן שמכר שדה לשמעון שלא באחריות ויצאו עליה עסיקין, עד שלא החזיק בה - יכול לחזור בו, משהחזיק בה - אין יכול לחזור בו מ"ט? דאמר ליה: חייאת דקטרי סברת וקבלת.	אביי:																					ת.
מאימת הואי חזקה?																						ט.
מכי דייש אמצרי.																						ט.
ודוקא שלא באחריות, אבל באחריות - לא.																						ט.
אפי' באחריות נמי, דאמר ליה: אחוי טירפך ואשלם לך.	ואיכא דאמרי:																					ט.
כתיב: מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם, מיטב אין, מידי אחריא לא [לפי רש"י]	רמי ליה אביי לרבא:																					< ט.
(שמות כ"א) ישיב - לרבות שוה כסף ואפילו סובין [לפי רש"י]	והתניא:																					< ט.
או כסף או מיטב. [לפי רש"י]	רב הונא:																					ט.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
--	--

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(שמות כ"א) ישיב - לרבות שוה כסף, אפילו סובין	איתביה רב נחמן לרב הונא:									◊		ט.
הכא במאי עסקינן - בדלית ליה.										◊		ט.
אי דלית ליה, פשיטא									◊			ט.
מהו דתימא, אמרינן ליה: זיל טרח זבין ואיתי ליה כסף, קמ"ל.										◊		ט.
כספים הרי הן כקרקע.	רב אסי:									◊		ט.
למאי הלכתא?										◊		ט.
אילמא לענין מיטב										◊		ט.
היינו דרב הונא										◊		ט.
אלא לשני אחים שחלקו ונטל אחד קרקע ואחד כספים, ובא בעל חוב ונטל קרקע, דאזיל האי ושקיל פלגא בכספים בהדיה										◊		ט.
פשיטא האי ברא והאי לאו ברא?												ט.
אדרבה, לאידך גיסא, דא"ל: להכי שקלי כספים, דאי מגנבי לא משתלמא מינן, ולהכי שקלת ארעא, דאי מטרפא לא משתלמא לך מידי מינא	איכא דאמרי:											ט.
אלא לשני אחים שחלקו, ובא בעל חוב ונטל חלקו של אחד מהן										◊		ט.
והא אמרה רב אסי חדא זימנא										◊		ט.
האחים שחלקו, ובא בעל חוב ונטל חלקו של אחד מהן, רב אמר: בטלה מחלוקת	דאיתמר: [רב]									◊		ט.
ויתר	שמואל:									◊		ט.
נוטל רביע בקרקע ורביע במעות	רב אסי:									◊		ט.
בטלה מחלוקת, קסבר: האחים שחלקו כיורשים הוו	רב:									◊		ט.
ויתר, קסבר: האחים שחלקו - לקוחות, וכלוקח שלא באחריות דמי	שמואל:									◊		ט.
נוטל רביע בקרקע ורביע במעות, מספקא ליה אי כיורשין דמו אי כלקוחות דמו, הלכך נוטל רביע בקרקע ורביע במעות	רב אסי:									◊		ט.
אלא מאי הרי הן כקרקע? לענין מיטב.										◊		ט.
אי הכי, היינו דרב הונא										◊		ט.
אימא: וכן אמר רב אסי.										◊		ט.
במצוה - עד שלישי.	ר' זירא אמר רב הונא:									◊		ט.
מאי שלישי?										◊		ט.
אילמא שלישי ביתו										◊		ט.
אלא מעתה, אי איתרמי ליה תלתא מצותא, ליתבי לכוליה ביתא?										◊		ט.
בהידור מצוה - עד שלישי במצוה.	אלא אמר ר' זירא:									◊		ט.
שליש מלגיו או שלישי מלבר?	בעי רב אשי:									◊		ט.
תיקו.										◊		ט.
עד שלישי משלו, מכאן ואילך משל הקב"ה.	במערבא אמרי משמיה דרבי זירא:									◊		ט.
כל שחבתי בשמירתו הכשרתי את נזקו.										◊		ט.
הכשרתי במקצת נזקו, חבתי בתשלומי נזקו כהכשר כל נזקו.										◊		ט.

<p>disputants-חולקים ♦</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>
---	--

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
נכסים שאין בהן מעילה נכסים שהן של בני ברית נכסים המיוחדים. ובכל מקום, חוץ מרשות המיוחדת למזיק, ורשות הניזק והמזיק.													■
כשהזיק, חב המזיק לשלם תשלומי נזק במיטב הארץ.													■
כל שהבתי בשמירתו הכשרתי את נזקו, כיצד? שור ובור שמסרן לחרש שוטה וקטן והזיקו - חייב לשלם, מה שאין כן באש.	ת"ר:												◊
במאי עסקינן?												^	◊
אילמא בשור קשור ובור מכוסה, דכוותה גבי אש - גחלת													!
מאי שנא הכא ומאי שנא הכא?													⚡
אלא בשור מותר ובור מגולה, דכוותה גבי אש - שלהבת													!
מה שאין כן באש דפטור?													⚡
לא שנו אלא שמסר לו גחלת וליבה, אבל שלהבת - חייב, מ"ט? דהא ברי הזיקא	והא אמר ריש לקיש משמיה דחזקיה:												⚡
לעולם בשור קשור ובור מכוסה, דכוותה גבי אש - גחלת, ודקא אמרת: מאי שנא הכא ומ"ש הכא? שור דרכיה לנתוקי, בור דרכיה לנתורי, גחלת כמה דשביק לה מעמיא עמיא ואזלא.													!
אפילו מסר לו שלהבת נמי פטור, דכוותה הכא בשור מותר ובור מגולה, מ"ש הכא ומ"ש הכא?	ולר' יוחנן דאמר:												⚡
התם צבתא דחרש קא גרים, הכא לא צבתא דחרש קא גרים.													!
חומר בשור מבכור, חומר בכור מבשור:	ת"ר:												■
חומר בשור מבכור, שהשור משלם את הכופר, וחייב בשלשים של עבד, נגמר דינו אסור בהנאה, ודרכו לילך ולהזיק, מה שאין כן בכור													■
חומר בכור מבשור, שהבור תחילת עשייתו לנזק, ומועד מתחילתו, מה שאין כן בשור.													■
חומר בשור מבאש, חומר באש מבשור:													■
חומר בשור מבאש, שהשור משלם כופר, וחייב בשלשים של עבד, נגמר דינו אסור בהנאה, מסרו לחרש שוטה וקטן - חייב, מה שאין כן באש													■
חומר באש מבשור, שהאש מועדת מתחילתה, מה שאין כן בשור.													■
חומר באש מבכור, וחומר בכור מבאש:													■
חומר בכור מבאש, שתחילת עשייתו לנזק, מסרו לחרש שוטה וקטן - חייב, משא"כ באש													■
חומר באש מבכור, שהאש דרכה לילך ולהזיק, ומועד לאכול בין דבר הראוי לה ובין דבר שאינו ראוי לה, מה שאין כן בכור.													■
וליתני: חומר בשור מבכור, שהשור חייב בו את הכלים, מה שאין כן בכור													⚡
הא מני? רבי יהודה היא													!
דמחייב על נזקי כלים בכור.	[רבי יהודה]												!
אי רבי יהודה													⚡
חומר באש מבכור, שהאש דרכה לילך ולהזיק, ומועד לאכול בין דבר הראוי לה ובין דבר שאינו ראוי לה, מה שאין כן בכור	אימא סיפא:												⚡
דבר הראוי לה מאי ניהו? עצים, דבר שאין ראוי לה מאי ניהו? כלים, מה שאין כן בכור													⚡
אי ר' יהודה, הא אמרת: מחייב היה ר' יהודה על נזקי כלים בכור													⚡
אלא, לעולם רבנן היא, ותנא ושייר.													!
מאי שייר דהאי שייר?													⚡
שייר טמון.													!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קשיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
איבעית אימא: לעולם ר' יהודה, ודבר שאין ראוי לה לאו לאתווי כלים, אלא לאתווי ליחכה נירו וסכסכה אבניו.											!	◇
ליתני: חומר בשור מבבור, שהשור חייב בו שור פסולי המוקדשין, מה שאין כן בבורך אי אמרת בשלמא רבנן היא, אידי דשייר הך שייר נמי הך, אלא אי אמרת ר' יהודה, מאי שייר דהאי שייר?	מתקיף לה רב אשי:										?	◇
שייר דש בנירו.											!	◇
אי משום דש בנירו לאו שירא הוא											?	◇
שכן דרכו לילך ולהזיק.	דהתנא:										?	◇
הכשרתי במקצת נזקו.												◀
הכשרתי מקצת נזקו - חבתי בתשלומי נזקו כהכשר כל נזקו, כיצד? החופר בור תשעה, ובא אחר והשלימו לעשרה - האחרון חייב.	תנו רבנן:											◇
ודלא כרבי												◇
החופר בור תשעה, ובא אחר והשלימו לעשרה - אחרון חייב	דתניא: [ת"ק]										◆	◇
אחר אחרון למיתה, אחר שניהם לנזקין.	רבי:										◆	◇
למיתה, ודברי הכל.	רב פפא:											◇
לימא דלא כרבי:	איכא דאמרי:											◇
למיתה, ודברי הכל.	רב פפא:										!	◇
ותו ליכא?	מתקיף לה רבי זירא:											◇
מסר שורו לחמשה בני אדם, ופשע בו אחד מהן והזיק - חייב	והא איכא:											◇
היכי דמי?											^	◇
אילימא דבלאו איהו לא הוה מינטר											!	◇
פשיטא דאיהו קעביד											?	◇
אלא דבלאו איהו נמי מינטר											!	◇
מאי קעביד.											?	◇
והא איכא: מרבה בחבילה	מתקיף לה רב ששת:											◇
היכי דמי?											^	◇
אי דבלאו איהו לא אזלא											!	◇
פשיטא											?	◇
אלא דבלאו איהו אזלא											!	◇
מאי קא עביד.											?	◇
והא איכא הא דתניא:	מתקיף לה רב פפא:											◇
ה' שישבו על ספסל אחד ולא שברוהו, ובא אחד וישב עליו ושברו - האחרון חייב	[תניא]											◇
כגון פפא בר אבא	ואמר רב פפא:											◇
היכי דמי?											^	◇
אילימא דבלאו - איהו לא איתבר											!	◇
פשיטא											?	◇
אלא דבלאו איהו נמי איתבר											!	◇

<p>statement- מימרא- ■ challenge- קושיא- ⚡ question- שאלה- ^ answer- תירוץ- ! proof- ראייה- ■</p>	<p>disputants- חולקים- ◆ central point for summary and review- חזרה- ◇ insertion of an earlier segment- קודמת- < story- מעשה- O</p>
<p>מקרא- key:</p>	

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי קעביד.											⚡	◇	
סוף סוף מתניתא היכא מתרצא?											⚡	◇	
לא צריכא, דבלאו איהו הוי מיתבר בתרי שעי, והשתא איתבר בחדא שעה, דאמרי ליה: אי לאו את, הוי יתבינן טפי פורתא וקיימין.											!	◇	
ולימא להו: אי לאו אתון, בדידי לא הוה מיתברך											⚡	◇	
לא צריכא, דבהדי דסמיך בהו חבר.											!	◇	
פשיטא											⚡		
מהו דתימא כחו לאו כגופו דמי, קמ"ל דכחו כגופו דמי, דכל היכא דגופו תבר, כחו נמי תבר.											!	◇	
ותו ליכא?											⚡		
הכוהו עשרה בני אדם בעשר מקלות, בין בבת אחת בין בזה אחר זה, ומת - כולן פטורין	והא איכא הא דתניא: [ת"ק]										◆	⚡	◇
בזה אחר זה - האחרון חייב, מפני שקירב את מיתתו	רבי יהודה בן בתירא:										◆	⚡	◇
בקטלא לא קמיירי.											!	◇	
ואיבעית אימא: בפלוגתא לא קמיירי.											!	◇	
ולא? והא אוקימנן דלא כרבי?											⚡		
דלא כר' וכתבנן מוקמינן, כר' יהודה בן בתירא ולא כרבנן לא מוקמינן.											!	◇	
חבתי בתשלומי נזקו.												■	<
חבתי בנזקו לא קתני אלא בתשלומי נזקו												■	◇
תנינא להא דתנו רבנן:												■	
תשלומי נזק - מלמד, שהבעלים מטפלין בנבילה.	[תנו רבנן]											■	◇
מנא הני מילי?												^	
דאמר קרא: (ויקרא כ"ד) מכה נפש בהמה ישלמנה, אל תקרי ישלמנה אלא ישלימנה.	רבי אמי:										!	◇	
מהכא: (שמות כ"ב) אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם, עד טרפה ישלם, טרפה עצמה לא ישלם.	רב כהנא:										!	◇	
מהכא: (שמות כ"א) והמת יהיה לו, לניזוק.	חזקיה:										!	◇	
והמת יהיה לו, לניזוק	וכן תנא דבי חזקיה:										!		
אתה אומר: לניזוק, או אינו אלא למזיק?											⚡		
אמרת? לא כך היה.											!		
מאי לא כך היה?											⚡		
אי ס"ד נבילה דמזיק הויא, ליכתוב רחמנא שור תחת השור ולישתוק, והמת יהיה לו למה לי? ש"מ, לניזוק.	אביי:										!	◇	
וצריכא דאי כתב רחמנא מכה בהמה ישלמנה, משום דלא שכיחא, אבל טרפה דשכיחא - אימא לא, צריכא ואי אשמועינן טרפה, משום דממילא, אבל מכה בהמה דבידים - אימא לא ואי אשמועינן הני תרתי, הא משום דלא שכיחא והא משום דממילא, אבל והמת יהיה לו דשכיחא ובידים - אימא לא ואי אשמועינן המת יהיה לו, משום דממונא קא מזיק, אבל הכא דבגופא מזיק - אימא לא, צריכא.												■	◇
אלא טעמא דכתב רחמנא והמת יהיה לו, הא לאו הכי, הוה אמנא נבילה דמזיק הויא, השתא אי אית ליה לדידיה כמה טריפות יהיב ליה	רב כהנא לרב:										⚡	◇	
(שמות כ"א) ישיב - לרבות שוה כסף ואפילו סובין	דאמר מר:										■	⚡	
דידיה מבעיא?											⚡		

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא נצרכא, אלא לפחת נבילה.												!
לימא, פחת נבילה תנאי היא												!
אם טרף יטרף יביאהו עד - יביא עדים שנטרפה באונס ופטור	דתניא: [ת"ק]											!
יביא עדודה לב"ד	אבא שאול:											!
מאי לאו בהא קמיפלגי												!
פחת נבילה דניזק הוי	דמר סבר: [אבא שאול]											!
דמזיק הוי	ומר סבר: [ת"ק]											!
לא, דכ"ע דניזק, והכא בטורח נבילה קמיפלגי												!
מניין שעל בעל הבור להעלות שור מבורו? ת"ל: (שמות כ"א) כסף ישיב לבעליו והמת.	והתניא, אחרים											!
האי טורח נבילה ה"ד?	אביי לרבא:											!
אילימא דבבירא שויא זוזא ואגודא שויא ארבע												!
כי טרח בדנפשיה טרח												!
לא צריכא, דבבירא שויא זוזא ואגודא נמי שויא זוזא.	א"ל: [רבא]											!
ומי איכא כה"ג?												!
אין, דהא אמרי אינשי: כשורא במתא בזוזא, כשורא בדברא בזוזא.												!
אין שמין לא לגנב ולא לגולן אלא לנזקין	שמואל: [מנהג דיינים - (רש"י)]											!
אף לשואל, ואבא מודה לי.	ואני אומר: [שמואל]											!
ה"ק: אף לשואל שמין ואבא מודה לי, או דלמא ה"ק: ואני אומר אף לשואל אין שמין ואבא מודה לי?	איבעיא להו:											!
דההוא גברא דשאל נרגא מחבריה, תברה, אתא לקמיה דרב,	ת"ש:											!
זיל שלים ליה נרגא מעליא	א"ל: [רב]											!
ש"מ: אין שמין.												!
אדרבה												!
דינא הכי?	מדאמרי ליה רב כהנא ורב אסי לרב:											!
ושתיק	[רב]											!
ש"מ: שמין.												!
שמין לגנב ולגולן	איתמר, אמר עולא א"ר אלעזר:											!
אין שמין.	רב פפי:											!
והלכתא: אין שמין לא לגנב ולא לגולן, אבל לשואל שמין, כדרב כהנא ורב אסי.												!
שליא שיצתה מקצתה ביום ראשון ומקצתה ביום שני - מונין לה מן הראשון.	ואמר עולא א"ר אלעזר:											!
מה דעתך? לחומרא, חומרא דאתי לידי קולא הוא, דקא מטהרת לה מראשון	א"ל רבא:											!
לחוש חוששת, מימנא לא ממניא אלא לשני.	אלא אמר רבא:											!
מאי קמ"ל? דאין מקצת שליא בלא ולד												!
שליא שיצתה מקצתה אסורה באכילה, סימן ולד באשה, סימן ולד בבהמה	תנינא:											!
אי מתנלי, הוה אמניא דיש מקצת שליא בלא ולד, וגזירה מקצתה אטו כולה, קמ"ל.												!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
בכור שנטרף בתוך ל' יום - אין פודין אותו.	ואמר עולא א"ר אלעזר:										■	◇	יא:				
מתוך שנאמר: (במדבר י"ח) פדה תפדה, יכול אפ"ל נטרף בתוך ל' יום? ת"ל: אך - חלק.	וכן תני רמי בר חמא:										■		יא:				
בהמה גסה נקנית במשיכה.	ואמר עולא א"ר אלעזר:										■	◇	יא:				
במסירה	והא אנן תנן:										⚡		יא:				
הוא דאמר כי האי תנא											!		יא:				
זו וזו במשיכה	דתניא, וחכמים:									◆	■	!	◇	יא:			
זו וזו בהגבהה.	רבי שמעון:									◆	■	!	◇	יא:			
האחין שחלקו - מה שעליהן שמין, ומה שעל בניהן ובנותיהן אין שמין.	ואמר עולא א"ר אלעזר:											■	◇	יא:			
פעמים אף מה שעליהן אין שמין, משכחת לה בגדול אחי, דניחא להו דלשתמעון מיליה.	רב פפא:											■	◇	יא:			
שומר שמסר לשומר - פטור ולא מיבעיא שומר חנם שמסר לשומר שכר, דעלויי עלייה לשמירתו, אלא אפילו שומר שכר שמסר לשומר חנם, דהשתא גרועי גרועיה לשמירתו - נמי פטור, שהרי מסר לבן דעת.	ואמר עולא א"ר אלעזר:											◆	■	◇	יא:		
שומר שמסר לשומר - חייב ולא מיבעיא שומר שכר שמסר לשומר חנם, דגרועי גרועיה לשמירתו, אלא אפילו שומר חנם שמסר לשומר שכר - חייב, דאמר ליה: את מהימנת לי בשבועה, האי לא מהימן לי בשבועה.	רבא:											◆	■	◇	יא:		
הלכתא: גובין מן העבדים.	ואמר עולא א"ר אלעזר:												■	◇	יא:		
אמר רבי אלעזר אפ"ל מיתמי?	ר"נ לעולא:												⚡	◇	יא:		
לא, מיניה.	[רבי אלעזר]												!	◇	יא:		
מיניה, אפ"ל מגלימא דעל כתפיה													⚡		יא:		
הכא במאי עסקינן - שעשאו אפותיקי כדרבא													!	◇	יא:		
עשה עבדו אפותיקי ומכרו - בעל חוב גובה הימנו, שורו אפותיקי ומכרו - אין ב"ח גובה הימנו, מ"ט? הא אית ליה קלא, והא לית ליה קלא.	דאמר רבא:												■	!	◇	יא:	
הכי אמר רבי אלעזר: אפ"ל מיתמי.	לבתר דנפק, אמר להו עולא:													■	◇	יב:	
אשתמטין עולא.	רב נחמן:													■	◇	יב:	
הוה עובדא בנהרדעא, ואגבו דייני דנהרדעא. הוה עובדא בפומבדיתא, ואגביה רב חנא בר ביזנא.														○	◇	יב:	
זילו אהדרו, ואי לא - מגבינן לכו לאפדניכו.	אמר להו ר"נ:													■	◇	יב:	
הא עולא, הא רבי אלעזר, הא דייני דנהרדעא, והא רב חנא בר ביזנא, מר כמאן סבירא ליה?	רבא לר"נ:													⚡		יב:	
אנא מתניתא ידענא	א"ל: [רב נחמן]													!	◇	יב:	
פרוזבול חל על הקרקע, ואינו חל על העבדים מטלטלין נקנין עם הקרקע, ואינן נקנין עם העבדים.	דתני אבימי:													■	!	◇	יב: